

Имомлари иттифоқ қилган ҳадислар / Олти саҳиҳ имомлари иттифоқ қилган ҳадислар / 397-ҳадис

397 - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ: أَنَّ رَجُلًا مِنَ الْأَنْصَارِ حَاصِمَ الرُّبَيْرَ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي شَرَاجِ الْحَرَّةِ الَّتِي يَسْقُفُونَ بِهَا النَّحْلَ، فَقَالَ الْأَنْصَارِيُّ: سَرَحَ الْمَاءُ يَمْرُّ، فَأَبَى عَلَيْهِمْ، فَأَخْتَصَمُوا عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِلزُّبَيْرِ: «اسْقِ يَا زُبَيْرَ، ثُمَّ أَرْسِلِ الْمَاءَ إِلَى جَارِكَ»، فَعَضِبَ الْأَنْصَارِيُّ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَنَّ كَانَ ابْنَ عَمَّتِكَ، فَتَلَوَّنَ وَجْهُ نَبِيِّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ قَالَ: «يَا زُبَيْرَ اسْقِ، ثُمَّ احْبِسِ الْمَاءَ حَتَّى يَرْجِعَ إِلَى الْجَدْرِ». فَقَالَ الرُّبَيْرُ: وَاللَّهِ إِنِّي لَأَحْسِبُ هَذِهِ الْآيَةَ تَرَكْتُ فِي ذَلِكَ: «فَلَا وَرَتَكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا».

[خ 2360، م 2357، ت 1363، س 5407، د 3637].

Абдуллоҳ ибн Зубайр розияллоҳу анхумо айтади:

«Ансорлардан бири ҳаррадаги хурмоларни суғорадиган ариқ хусусида Зубайр билан тортишиб, Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ҳузурларига боришиди. Анзорий: «Сувни очиб юбор, ўтсин», деган эди, у кўнмади. Шунга иккови Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ҳузурларида тортишиб қолишиди. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам Зубайрга: **«Суғориб олгин-да, кейин сувни қўшнингга қўйиб юбор»**, дедилар. Анзорийнинг жаҳли чиқиб, «У аммангизни ўғли-да, эй Аллоҳнинг Расули?» деган эди, Аллоҳнинг Набийси соллаллоҳу алайҳи васалламнинг юзлари ўзгариб кетди, сўнгра **«Эй Зубайр, суғоргин-да, кейин сув эгатларни босгунича тўсиб қўй»**, дедилар. Зубайр: «Аллоҳга қасамки, мен мана бу **«Йўқ, Роббингга қасамки, улар ўзлари орасида содир бўлган келишмовчиликка сени ҳакам қилмагунларича, сен чиқарган ҳукмдан кўнгилларида танглик қолмайдиган бўлгунича мўмин бўймаслар»**[1] ояти шу ҳакда нозил бўлган деб ўйлайман», деди».

Имом Бухорий, Муслим, Термизий, Насаий, Абу Довуд ва Ибн Можса ривоят қилишган.

[1] Нисо сураси, 65-оят.

Манба: hadis.islom.uz

